

Димчо Дебелянов

Обичам да гледам през
тъмните гранки...

Обичам да гледам през тъмните гранки
на кротко склонени под мен дървеса
как мълкомо разстилат се нощните сянки
по плувнали в жар небеса...

И трепетно вслушан в мълвата потайна
на рано-ранилите плахи звезди
да чакам ответ на великата тайна,
която душата ми в мрак обгради.

И дълго да роня във нощните скути
сълзи за отминали в път красоти,
сълзи за молитвите свои нечути
и рано умрели мечти.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6123>]